

til videregaaende Foranstaltninger. Maa jeg saa sige til det ærede Medlem, at naar det viser sig, at der efter Loven af 1915 indtil den 30. Juni af alle Landets Landkommuner kun er brugt 32 pCt. af det Beløb, de havde Ret til at bruge, maa han kunne indse, at det ikke nytter, at man her vedtager Bestemmelser, hvis de ikke bliver anvendt.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) tager fejl, thi her er ikke Tale om en Regulering ud over den, vi allerede har. Man regulerer efter § 1 og efter § 2, og her er kun Tale om Forskellen paa Statens Bidrag i saa Henseende. Og her paastaar jeg, at man viser ikke større Samfundsfølelse ved at bestemme, at Staten skal betale to Trediedele af de Udgifter, der medgaar, for at der kan reguleres for velstillede Folk, end ved som jeg at sige, at Staten med Hensyn til de velstillede kun skal betale den ene Trediedel. I dette Øjeblik betaler Staten efter § 2 to Trediedele for de velhavende, og der er ikke mere Samfundsfølelse i at lade Staten betale dette end ved at lade Kommunerne gøre det.

Maa jeg i denne Forbindelse sige et Par Ord om Almisseprincippet. Det gjorde mig ondt, at den højtærede Minister i Gaar nævnedes Almisseprincippet, thi naar man skal til at regulere, viser det sig, at Priserne er steget stærkere end Lønningerne, og det gør, at det bliver Samfundets moralske Pligt og Arbejdernes moralske Ret, at Priserne indrettes saaledes, at Arbejderne kan købe de Varer, de skal bruge, altsaa at disse bliver ansat til en saadan Pris, at det virkelig kan overkommles. Det er Begrundelsen for, at vi overhovedet gaar til at regulere Varepriser, thi hvis der ikke var sket noget saadant, hvorfor skulde vi da foretage saadanne Reguleringer? Jeg kan endvidere sige til det ærede Medlem, at hvis hans Princip for Samfundsfølelse skulde være gældende, maatte vi afskaffe alle sociale Love.

Gerud Jensen: Under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag har flere ærede Medlemmer udtalt, at naar de samvirkende Sogneraadsforeninger ikke kunde slutte sig til den af Købstadforeningen vedtagne Resolution, der findes aftrykt i Bilagene til Lovforslaget, kunde man deraf se, at Sogneraadsforeningerne ikke havde den rette Samfundsfølelse. Det er overflødigt her at bemærke, at Sogneraadsforeningerne repræsenterer Landkommunerne og Købstadforeningen Købstæderne. Det ærede Medlem fra Hillerød (Wilmann) omtalte Valgmaaden indenfor Sogneraadsforeningerne; i den Anledning vil jeg sige, at i hvert Amt er der en Amtsförening, hvis Bestyrelse er valgt af Sogneraadene indenfor vedkommende Amt, og Bestyrelsen for de samvirkende Sogneraadsforeninger bestaar af samtlige Formænd for Amtsföreningerne. Det ærede Medlem fra Hillerød lod ogsaa falde en Bemærkning om, at den nuværende Formand for de samvirkende Sogneraadsforeninger maaske ikke en Gang er Sogneraadsformand. Det vidste det ærede Medlem godt, at han ikke er, for naar han bor i København, kan han ikke være Formand for et Sogneraad. Men Formanden for de samvirkende Sogneraadsforeninger er kendt som Kommunalmand, han har i 24 Aar været Sogneraadsformand, i mange Aar Amtsraadsformand, en Tid Indenrigsminister, saa jeg synes nok, at denne Mand maa være kvalificeret til at være Formand for de samvirkende Sogneraadsforeninger i Danmark. Jeg synes for Resten, det er mærkeligt, at det her hævdes, at Sogneraadsforeningerne, som repræsenterer Landet i det hele, ikke har den rette Samfundsfølelse. Jeg vil dog minde om, at hvad der er sket, siden vi kom ind paa Forbud mod Opfostring af Korn, Maksimalpriser, Kornlov, Smørlov o. s. v., vidner om, at Landbruget har været villigt til at yde, hvad der maatte forlanges, og som vi fandt nødvendigt for Samfundet i al Almindelighed. Jeg synes derfor ikke, det er rigtigt at hævde, at der i Sogneraadsforeningen mangler den rette Samfundsfølelse, og jeg vil protestere mod saadanne Udtalelser.

I den Resolution, som Købstadforeningen har indsendt til Indenrigsministeriet, og som findes i Bilagene, staar blandt andet, at Staten „nødvendigvis maa have Fører-